

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

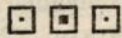
політично-економічний орган.

Ціна примірника 5 м. Чвертьрічна передплата разом з оплатою почт. в краю 70 м; за границею разом з оплатою почт. 150 марок, поодинокі числа 9 м. В Америці 2 дол. річно. Адреса Редакції і Адміністрації: Перемишль, вул. Костюшка ч. 3.

Оголошення: 15 м, за один петиційний рядок або його місце. — Дрібні оголошення по 2 м від слова. — Хто шукає праці, платить по 1 м від слова. Оголош.: більшим друком платиться подвійно. Оповістки товариств платяться по 1 м від слова.

Пам'яті Генія.

(У шістьдесяті роковини смерті — Тараса Шевченка.)

Неначе найширшим золотом та чудовими самоцвітами нанизана в Тарасовій поезії його любов Української Землі.

Любив він її цілим своїм еством, усіми найкращими почуваннями, усею своєю високою культурною душею.

Він любив її минувшину. І вхвилях тяжкої задуми, коли «Дніпро на нас розсердився й Україна плаче», а враз із нею плакав поет, йому здавалося, що перед його очима, у його хатині

вишніми рядами
виступають отамани,
сотники з панами

І гетьмани всі в золоті,
а вони розказували йому про Січ, про пороги і похід на Скутар...

Любив поет українську землю, хоча обняло її тяжке горе, хоча на руїнах колишньої слави і великих поривів і тяжких невдач виросло кріпацтво, яке поет бачив у власній семі і зазнав його на власних плечах. Боліла поетова душа, що рідне село неначе погоріло

ненане люди подуріли
німі на панщину ідуть
і діточок своїх ведуть,
І не в однім оттім селі,
А скрізь на славній Україні
людей у ярма запрягли

...гинуть, гинуть

У ярмах лицарські сини.

Любив Шевченко Україну, хоча у ній «хорти, гончі і псярі і наші батюшки царі Многомилостиві Ми Ненагодовану і голу Застукали сердешну волю...

Любив Тарас Україну, коли був на волі, степенувалась його любов і туга, коли блукав по далеких оренбурських степах у тяжкій салдатській службі. Свою любов України вливав він не тільки у своїх самостійних писаннях, але й у переспівах старозавітних пророків, коли згадував свою Україну, що «мишчалася колись в добрі і роскоші» та болем розпуки кликав за Осією:

Вкраїно!

Мій любий краю, неповинний
За що тебе Господь кара,
карає тяжко?

І за царем Давидом співав він про свою рідну землю

І коли Тебе забуду
Ієрусалиме,
Забвен буду, покинутий
Рабом на чужині!

У своїй величній любові української землі вилежив геній Тараса глибоку віру, що все те лихо скінчиться, що щезне кріпацтво, що сон справдиться і утомлений люд «останню кошу діжне на панщині, останню може Бог номоже!»

У своїй любові свободи вірив він за псалмами Давида, що прийде час, коли:

окують царей неситих
в залізній пута
І їх славних оковами
ручними окрутять!

А хоча українська земля була в неволі, кайданами окована і поет нераз сумнівався, чи встане гетьманщина, сей «божий рай, що занастали нецоуми», одначе надія не покидала його. Він надіявся і виглядав з тугою воскресення давньої слави і українського козацтва.

Дивлюся, сміюся, дрібні утираю,
Я не одинокий, є з ким в світі жити!
У моїй хатині, як в степу безкраім,
Козацтво гуляє, байрак гомонить,
У моїй хатині синє море грає,
Могила сумує, тополя шумить...
Я не одинокий, є з ким вік прожити!

Та не судилося Тарасові діждатися здійснення його віщовань. Навіть великої події, знесення кріпацтва він не побачив власними очима, хоча воно було так дуже близько. І треба було десятків літ, щоби звершилися інші його віщовання.

Вернулися сподівані! Саме в століття уродин поета, на невеличкім, свободнім клаптику української землі, виросло Січове лицарство на те, щоби не дозволити нікому роздерти рідного гнізда, щоби зберегти волю на Україні та покласти життя за її щастя та долю. І було воно свідком, як

«слово нове

Між людьми криком пронесло
І люд окрадений спасло

Од ласки царської», як розторожився царський престол!

І боролось воно проти кожного, що посягав на порабощення сеї чудової, багатої, розкішної, української землі. А в слід за ним росли могили,

Високі могили! Дивися дитино!
Усі ті могили, усі оттаки!

Начинені Нашим благородним трупом
Начинені туго... оце воля спить
Лягла вона славно, лягла вона в купі
З нами козаками....

І в хвилі, коли поминаємо Тараса, линьом духом до наших таборів смерті, до сих в-

ликих гробниць на Україні, в Барі, Винниці і Кам'янці подільським, де склонили стурбовані голови наші передові діячі, що словом, ділом і пером служили українській справі, а побіч них наше горде, кохане лицарство, наші молоді вірлята, що своєю кров'ю і життям волю добували рідній землі. А пронесся до нас звіттам голос Тарасового слова:

Усі ми однако на волі жили,
Усі ми однако за волю лягли,
Усі ми і встанем!

А до слів тихої молитви за Тараса, за них і за Україну додаймо сильну, як криця віру, що се «остання тяжкая для неї мінута» і добавмо героїзм любові і терпіння для рідної справи і витривалість і залізний труд і пошановання людської праці і однодушність і глибоку безкорисність і непорочність рук та сердець, а сповниться скорше, як ми надіємося останнє віщованне Тараса, що церква-домовина в Суботові, у якій «Богдан молився, щоб Москаль добром і лихом з козаком ділився» розвалиться, а з під неї встане Україна вільна, незалежна і одна на всіх областях українських земель.

К. Студинський.

Стараннем Тов. «Перемиський Боян» при співучасті усіх укр. Товариств в Перемишлі, відбудеться дня 10. марта 1921 р. в салі «Народного Дому» для пошановання пам'яті LX роковин смерті

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ

при ласкавій співучасті

Вп. О. Стаднікової, Г. Волянської, І. Вариводівної, Р. Орленка, П. Волянського і Е. Дзюби

з отсею програмою:

О. Кошич — Завіщання.

- Святочна промова.
- а) Е. Заремба — Вітре буйний
б) М. Лисенко — Ой стрілочка до стрілочки } сопран.
в) " " Ой одна я одна } сольо
- Т. Шевченко — «Сон» (деклямація).
- а) М. Лисенко — Росли у купочці
б) " " Ой ні, я хороша (виймок з оп. «Різдв. Ніч») } дует про сопрана і тенора.
- Я. Ярославенко — Пісня геніїв ночі (муж. хор)
- а) Rubinstein — Romanze
б) П. Чайківський — Ноктурн } скр. сольо
- а) Н. Нижанковський — Засумуй тримбіто
б) Ст. Людкевич — За байраком байрак } баритонове сольо
в) М. Лисенко — Дума з невольника
- Ст. Людкевич — Кавказ II. Молитва (міш. хор).

Супровід фортепяний обняли: Вп. О. Ціпановська, Н. Кулицька і Б. Вахнянин.

Дохід призначений на добродійні цілі. — Карти вступу раніше до набуття в Нар. Базари. Початок о 8 вечір.

В Імени Річипосполитої Польської!

Суд Окружний в Перемишлі, як трибунал для справ прессових рішив по §§ 489. і 493. п. к., що весь зміст статей поміщених в ч. 8. виходячої в Перемишлі періодичної часописі «Український Голос» з дня 20. лютого 1921 а) під заг. «Трудова Монархія» в уступі від слів «тобто від тих сил» до слів «укр. нації живилися», б) під заг. «Східна Галичина» в уступі від слів «Англійський уряд рішив» до слів «самоозначення для Сх. Галичини» і від слів «Польща використала» до слів «заняла область», в) під заг. «Всеукраїнська Національна Рада у Відні а Рада Республіки в Тарнові в уступі від слів «Про свободу слова» до слів «радить Рада Республіки» містить знамена ад а) проступку з § 302 з. к. а що до б) і в) злочину з § 65 а з. к. Задля сего зарядження Прокуроторією конфіскація тих уступів оправдана. Задля сего закаується дальшого поширювання інкримінованих статей, а забраний наклад має бути знищений.

Заразом поручається Редакції часопису «Український Голос», по мысли § 20 устави прасової, щоби зміст сего оречення на першій стороні найближшого числа свого часопису без причин умістила.

Суд окружний в Перемишлі, Відділ VI.
дня 19. лютого 1921.

(Підпис печаткий.)

Аптика під „Звіздою“
— ЙОСИФА МАСШЕВСЬКОГО —

управитель магістер Кароль Візель
— вул. Францішканська ч. 24. —

поручає всі артикули, входячі в круг
аптики. При аптиці ДРОГЕРІЯ.
□□□□□□□□□□□□□□□□□□

Східна Галичина.

вів“ а лисичці, якою тут була Греція, віддали Тракію і область Смирни в Малій Азії. Та мало того: ще й ображувано Туреччину. А іменно, коли вже вирок на Туреччину був готовий, покликано Турків, щоб його підписали. Турки приїхали до Севр. Але між судіями ще не було згоди що-до поділу, тому казали Туркам їхати назад і чекати, аж знов їх закличуть. Ображені Турки відїхали. Врешті прочитано вирок Туркам. Турки маючи ніж при горлі підписали трактат, бо инчого вибору не було.

Але Кемаль-Паша викликав повстання і проти уряду, який підписав трактат, і проти коаліційних військ, які на підставі трактату заняли турецькі краї. Він зібрав армію, знюхався з большевиками і діставши від них дещо гроша і муніції, став побивати коаліційне, а особливо грецьке військо. На увільнених землях позабудив свої уряди і став некоронованим володарем з столицею в Ангорі, утворивши тут також турецький парламент, який в більшості складався з послів турецького парламенту в Константинополі.

Сконфіковано!

Ці успіхи Кемалю Паші, котрий в змові з большевиками міг Англії наробити в Індії багато лиха або навіть привести її до утрати цієї багатой землі, налякали англійський уряд і він став шукати способу, яким би можна було втихомирити Кемалю-Пашу. Але його не легко було знайти, бо Кемаль домагався звороту земель і то передовсім тих, які забрали Греки. На те коаліція не могла згодитись, бо на чолі грецького уряду стояв тоді Венізелос, котрий вислугувався коаліції і прогнав грецького короля, сторонника Німеччини. Та багатому „дідько дитину колише“. В падолисті Греки прогнали Венізелоса і проти волі коаліції покликали на престол короля. Це розв'язало руки коаліції супроти Греції і вона стала тепер залицятись до Кемалю-Паші, даючи йому до пізнання, що як треба буде, то змінить трактат, підписаний в Севр. Отже покликано до Лондону делегати султанового і Кемалевого уряду. І ті самі дипломати, що недавно ображували Турків, тепер стали ласитись до них.

І так коли на Найвищій Раді з'явився делегат султанового уряду, 80-літний Тефлік Паша, всі дипломати гречно його привітали повстанням з місць, стали розпитувати його про здоров'я та висловлювати побоювання, щоб йому випадком не пошкодило лондонське повітря. По нім явився делегат Кемалю, того самого, що мав відвагу показати роги коаліції і п'ястком переконати її, що є границя, де кінчиться її воля і сила. Дипломати привітали і його, хоча в серцю певно не добра йому бажали. Та йому байдуже. Він, чуючи за собою силу, став не просити але жадати: 1. щоби Константинополь, Тракія, Анатолія і Смирна належали до незалежної турецької держави, 2. щоби над Дарданелями панувала виключно Туреччина, 3. щоб знесено всі „сфери впливів“, забрано коаліційне і грецьке військо з турецьких країв і за-

плачено всі шкоди, яких наробило це військо.

Пани з Найвищої Ради забули язик в роті, чуючи домагання Кемалевого делегата. Але дарма! Покликано теж Греків, що вони скажуть на ті домагання. А ці успокоювали дипломатів, щоб не боялись Кемалю бо незадовго вони розіб'ють його військо. Але їх обіцянкам ніхто не повірив, тим більше, що військові знавці сміялись з тих грецьких обіцянок.

Переслухавши інтересованих, зачали дипломати радити. Стидно їм було назвати чорним те, що в Севр назвали білим. Тому пішли серединою і зарядили плебісцит в Тракії і Смирні. Очевидно, це ще найсправедливіший вирок, бо по нім покажеться, хто має право панувати над тими землями. Турки прийняли плебісцит під умовою, що він буде переведений справедливо і без участі грецьких урядників, а греки не годяться на плебісцит і кажуть, що вони з занятих країв не уступляться. Ця їх заява зраджує, що вони бояться плебісциту.

Друга справа, яка виринула на Найвищій Раді і яка наробила великого шуму в політичній світі, це справа воєнного відшкодування Німеччини. При кінці січня рішила Найвища Рада в Парижі, що Німеччина має заплатити 226 мільярдів золотом в 40 річних ратах. Німеччина на це не згодилась, а в Лондоні через свого міністра Сімсона заявила, що готова заплатити 50 мільярдів і то тоді, коли держави коаліції уділять їй на догідних умовах позичку і коли Гор. Шлеск лишиться при Німеччині. Ця пропозиція Німеччини дуже розгнівала Льюйда Джорджа і він поставив Німцям ультімат, який грозить Німеччині окупацією і блокадою т. в. другою війною. Німці дадуть відповідь на ультімат, саме тепер, коли це пишемо. Яка це буде відповідь не знати, але великий райвах в коаліційних газетах і погрози, кидані Німеччині, велять догодуватись, що коаліція хоче налякати Німців. Чи Німці налякаються побачимо.

Найвища Рада.

Найвища Рада коаліції полагодила справу турецьку а тепер займається справою воєнного відшкодування, яке має заплатити Німеччина.

В справі Туреччини показалося, що п'ястук Кемалю Паші навчив великих дипломатів розуму. „На похиле дерево і кози скачуть“. Таке було й з Туреччиною, коли вона програла війну і обезсилена була віддана на ласку і неласку побідників. На мировій конференції її розпарцельовано так, як розчвертовано вола в байці „Ведмежий суд“: Вовк з медведями по переведеній розправі рішили вола розчвертувати і поділитись його мясом, а лисови за те, що запізвав вола, присуджено ратиці. Таке було і з Туреччиною. На мировій конференції кожда з великих держав старалась зрубати для себе як найбільший кусок з Туреччини, що називається в мові дипломатів „сферою впли-

ЩО ЧУВАТИ В СВІТІ?

Большевики мають клопіт. Часописи доносять, що в Петрограді, Москві і в інших містах вибухли повстання проти большевицької влади та що повстанці борються з большевицьким військом. Можливе, що донесення часописів переборшують в дечім, але всеж таки нема диму без огня. Що таки вістки кружляють по Європі, є доказом, що ворожнеча проти большевиків росте і що під їх ногами усувається земля.

З Грузії надійшли суперечні вістки. Одні говорять, що Грузини побити большевиків, а другі, що большевики заняли столицю Грузії, місто Тифліс.

В Америці обняв урядованне новий президент Гардінг. В справі міжнародної політики

Др. ТЕОФІЛЬ ОКУНЕВСЬКИЙ.

Романчук.

(конець).

Правительство центральне стало пукати на пальці краєву правительству. Щось треба було з нами зробити! Хитрі браття Бадені придумали спосіб, щоб розбити наш клуб і одним махом приподобатись Австрії. Предложено нам, народовцям готовість виєднати у Відні признание нашої нації за рівноправну націю в Австрії, обіцяно ще занехати всякі переслідування, шикани і т. д., коли ми тільки ретельно відріжем від себе „москальофільський жист“ (так висловлювався Станіслав Бадені), коли заявимо „вірність Австрії і гр. кат. церкві“!

Судячи тепер після 30 літ (!) нашу тодішню політику і ту сумахоту, яка після того проголошення „нової ери“ повстала, ми можемо сказати, що воно було не зле задумане. Бо придбати свому народови вічно оспорювану рівноправність, стати дійсно в ряди Чехів, Поляків, Італійців і т. д., безпосереднім членом австрійської сімі за проголошення майже самозрозумілих в монархії тез

нірности династії і своїй церкві — сеж не злочин, а навпаки — крок до самоздїсципліновання себе і до розважної еволюційної політики.

Але в чім суть річі?! Ми народовці зі своїм головою на чолі загнали досить нельоально своїх клубових товаришів-старорусинів, і то таких солідних, чесних людей як Рожанковського, Короля Антоневица, Кулачковського і т. д. у дуже прикре положення. Ми стягли на них п'ятно невірности державі, коли лично вони ними не були, а навпаки — вірили лиш по тихо в серцю в те, в що дехто із нас самих вірив, що Австрія зі своїм нещирим, поліцейським, аристократичним режимом нам правди не дасть, і що треба якогось кулака зі Сходу, щоб розбив то „запліснїле, нещире гніздо бюрократів“ — а там уже живі народи знайдуть собі дорогу до потрібного собі життя.

Гріхи наших товаришів-москвофілів і їх партії були не політичної а культурної природи і там, на полі культурнім належало їх побивати, до роботи коло свого народа заставляти, не шукати свого товариства у пансько-польських кругах та їх фаміліях, але таку роботу треба було полишити еволюції, а не робити революцію у своїм клубі

і розбити його силу на нінащо. Та за ці гріхи старорускої партії розрахунок мусів раз наступити і того піднявся, хоть правда з дуже тяжким серцем, Романчук — Телішевський — Січинський.

Романчук проголосивши ту т. зв. нову еру в соймі, став блідий як стіна — особливо після того, як намісник Бадені, в суперіч даному Телішевському приреченню, встав ізза своєї намісниківської катедри і проголосив явну лож, що він жадних зобовязань *нам не дав*.

Ми сіли мов вриті. — Польські послы порозходилися з сойму, а ми все сидимо. Тут вбігає Намісник Бадені, бере на бік Телішевського і говорить: *ja musiałem tak zrobić, bo inaczej byłoby z moich przyczeczeń nic nie wyszło...! Tableau!* До такого махіявелізму ми тоді, що правда, не були ще доросли!

Терпів відтак наш край, терпіли ми всі від непотрібних сварок, терпів найбільше Романчук, бо приречені обітницї не сповнялися.

Та не довго так було! В два чи три роки пізнійше той сам Романчук, з тим самим спокоєм, проголосив в тім самім соймі, що надії покладані

оповістив він програму, яка домагається миру з Німцями, уневажнення версальського мирного трактату і зміни статуту Союзу Народів. Далі Гардінг домагається установавання міжнародного трибуналу, якийби полагджував сварки між державами, і скликання міжнародної конференції, щоб упорядувати ті справи, які загрожують миру світа.

На політику Гардінга велику надію покладають Німці, бо уневажнення версальського договору мирного скинуло з них ті всі тягарі, які на них мирний трактат наложив. Як відноситься Гардінг до справи України, не знати, бо про це можна довідатись тільки з українських газет, які виходять в Америці, але тих газети польська цензура не пускає до Галичини.

Англія, як звісно, має багато клопотів з Ірландією і Індією. Але коли боротьба Ірландців за незалежність є дуже кривава и пожирає багато людей, то боротьба Індії за незалежність ведеться без проливу крови. На чолі визвольного індійського руху стоїть віщий пророк і провідник мільонів Індійців, на імя Ганді. Він проголосив бойкот Англії. І саме його заслугою є, що населення північної Індії не брало участі в виборах до парламенту, які зарядив англійський уряд. Ганді велів також бойкотувати англійські школи, суди, уряди, англійських купців і англійську мову. Він є переконаний, що коли Індійці відмовляться від всякої праці з Англіїцями, то це буде найліпший вираз волі і бажань індійського народу — відискати незалежність. Тому ганить він насильство, бо влада, як каже він, не походить від сили тіла, але від сили волі. Хто має сильну волю бути незалежним, то мусить незалежним статись. Цю моральну силу протиставить він фізичній, звичайній силі європейських народів.

З цією наукою годиться і спосіб життя індійського пророка. Він жие як аскет з своєю жінкою і 4 синами в селі Агнерабад. Тут заложив він оселю людей, котрі зобов'язались жити в убогості. Вони займаються ткацтвом і рільництвом. Ганді довгий час живився тільки хлібом, яриною і оливою. Але від часу, як тяжко хорував, їсть також козяче молоко. Коровячим молоком і маслом брідиться. Ходить босий.

Так живе чоловік, що будить національну свідомість індійського народу і веде з Англією завзяту війну але не криваву. Його гаслом є «сварай» або по нашому: повна незалежність.

Чорногорський король Никола помер в Франції, проживши 80 літ. Був він володарем Чорногори близько 60 літ. Хоча його край маленький, але Никола повідавав свої дочці за італійського короля, за князя Ляйхтенберського і за великого князя російського. Через то своєцтво відгравав він досить важну ролу в європейській політиці. Але коли в часі світової війни австро-німецькі війська заняли Сербію і увійшли до Чорногори, король Никола стратив надію в побіду коаліції і рішився

заклучити мир з Австрією. За те покарала його коаліція, бо при заклучуванні мира Чорногору прилучено до Сербії, пояснюючи своє діло тим, що Чорногорці є Сербами.

Король Никола був дуже популярний між своїми Чорногорцями. Носився як наш вїт по хлопськи, ходив на хрестини, танцював по весіллях з молодичками.

Австрія була в тім тижні під судом Союзу Народів. Запівзала її Польща за те, що виганяє з Відня 50 тисячів галицьких Жидів. А іменно в р. 1914, коли Москалі увійшли до Галичини, багато галицьких Жидів утікло до Відня і там стали займатись торгівлею. Коли Австрія розпалася Жиди лишилися у Відні. Але що там мало живності і брак мешкань, тож австрійський уряд визвал Жидів, щоб винеслися з Відня до Галичини. Польща сказала, що й так вже має багато Жидів і заскаржила Австрію до Союзу Народів. Цей рішив, що на підставі мирного договору, Австрія має право чужинців визвати до повороту до тих країв, де вони жили до війни.

В Ірландії революція змоглась і Англіїці тратять голову, бо не можуть дати собі ради з Ірландцями. Повстанці засівшись по лісах, ярах і т. д. нападають на англійські війська, на залізничні потяги, на військові магазини і касарні. З весною буде те гірше, бо повстанці приговляються до боротьби на житте або смерть. Тому вже тепер в зносять барикади на дорогах, перетинають телеграфічні драти і нищать залізничні мости. Англіїські власти стали арештувати членів революційного парламенту Ірландії, котрий радить потайки. Особливо пошукують за президентом Ірландської Республіки Де Валера і за командантом республіки армії Колієром. Оба вони укриваються в Дубліні, але Ірландці вмють їх ховати. Англіїці довідались до тепер тільки то, що Де Валера, приводить недавно нарадам парламенту, але де, цього ніхто не знає, бо кождий Ірландець вмє добре тримати язик за зубами. Що більше, ще й увільняють увязнених повстанців! Недавно заарештували Англіїці ірландського революціонера Келлінга і засудили на смерть. Заким виконано засуд смерті, Келлінг втік, хотяй його стерегло військо як ока в голові. Англіїці заходять в голову, як це могло статись, але мабуть не довідаються.

ВСЯЧИНА.

Ми одержали такого листа: «Шановний Пане Редакторе! Ласкаво просимо не відмовити нам надрукувати слідуочу нашу заяву: В Берліні з деякого часу почала видаватися газета гетманськомонархічного напрямку. З огляду на те, що в місці осідку Уряду УНР виходила газета під тою же назвою (Українське Слово), в якій ми брали близьку участь і яка стояла на ґрунті незалежності УНР, ми, відповідальні співробітники за-

в австрійсько-польське правительство нас завели... ми виповідаємо правительству наново війну!

Намісник Бадені назвав це подумом вітру із нездорових бобрещьких болот! (Бібрка — округ виборчий Романчука) — і Романчук при слідуочих виборах до парламенту перепав.

В краю пішла знов нещира, крутійська політика, а на зміну пактів з народовцями пішли пакти «австрійського» намісника Поточького з Москвофілами. До сойму увійшов Др. Дудикевич і товариші.

Що за тим послідувало, всім нам в памяти. Убийство ґр. Поточького рукою сина того, що по офіційним проголошенню нової ери Романчуком, віщим громовим голосом промовив в Соймі до польської більшости соймової: «Панове, не легко важте собі цей хвилі — це *остання наша проба* еднання з Вами. Це був посол Никола Січинський.

Не послушали! Злегковажили собі і полилась кров!

На похоронах ґр. Поточького зявився однак і взяв в нім офіційно участь Романчук!

Всякого инчого бувби наш нарід, роздратований політикою ґр. Поточького, не зрозумів а мо-

же за цей демонстративний вчинок збойкотував.

Та Романчука всі зрозуміли. Він легаліст і еволюціоніст, в душі своїй цільний, чистий не міг зсолідаризуватись з революцією і кровю і дав цему вираз навіть проти опінії свого народу. Се було зроблено шире і так усі це прийняли.

Та слідуочої каденції воля народна видвигла знов Романчука до парламенту і він знов став головою нашого клубу — клубу, що вийшов із загального, безпосереднього голосовання.

Завдання це було нележке! Бо що мав наш край найбільше імпульсивного і нервового, це вислав тепер до парламенту і всі ті несхожі елементи треба було якось згармонізувати і до одного знаменника привести.

Уявити собі лишень разом тов. Будзиновського, Старуха, Петрицького, Трильовського і Василька, Пігуляка, Стоцького, Олесницького, Цеглинського і ин. Як звести то все до одної мисли і відтак вдвинути в штучні рами австрійського парламенту! — А Романчук те все, хоть з трудом, зробив! З твердостю і рішучістю він напірав при тім на всі змінюючіся австрійські правительства за права свого народу, зєднуючи у всіх приятелів і

значеної газети, вважаємо своїм громадянським обовязком заявити, що назва гетманської газети є позичена (випадково чи свідомо — судити не беремося) і що ми нічого спільного з берлінським «Українським Словом» не мали й не маємо, так само, як і названа газета не мав нічого спільного ні з Україною, ні з її народом, ні з українським національно визвольним рухом. З пошаною до Вас: Дм. Геродот, Павлович». — До цього письма приневолени ми дати таку замітку: У Львові виходив до 21/11 1918 часопис «Укр. Слово», опісля в Станіславові, а тепер в Берліні. Очевидно всі три редакції можуть себе взаїмно відпекуватись. Вільно це і п. Геродотови і Павловичеви. Берлінського «Укр. Слова» ми ще не бачили, знаємо тільки з віденських часописів, що його редагує Др. Кузеля і инчі знані діячі, що тепер живуть в Берліні. Далі за берл. «Укр. Слов.» стоять такі імена як Дм. Дорошенко, Липинський, Скоропис і инчі — люде знані зі своєї праці на *цілій Україні без огляду на кордони*. Натомісь імена пп. Геродота (українського!) і Павловича так мало звісні, що ми й не знали б про них, якби не їх заява. І чиж, питаємо, не є це (висловимося надто лагідно!) за велика сміливість ризикувати голословно такий вислів, що ті люди не мають «нічого спільного ні з Україною, ні з її народом, ні з укр. нац. визвольним рухом». Можуть пп. Геродот і Павлович мати инчу думку як діячі з «Укр. Слова», але обовязком культурного чоловіка є — шанувати теж чужу думку, а передовс м думку людей, що мають за собою муравлину працю для свого народу і котрі мають обовязок тепер забрати голос, коли дематогія зруйнувала укр. державність. Честь їм за це, що не дивлячись на тероризм руїни висловлюють свою думку отверто.

О *сильно* нам відомо, ґр. к. Ординаріат в Перемишлі не видав ще ніякого розпорядку в справі зміни урядової мови в підчинених йому парохіях. Але ks. Dyonizy Węgrzynowicz є сам для себе ординаріатом і крім знимки зі свого власноручного підпису дав собі зробити печатку: Gr. kat. Urząd parafialny w Krzeszowicach. Треба мати бодай дрібку національної чести і послуху для своєї духовної влади, о. Венгринович!!

На «Рідну Школу» вів 15. до 28. лютого ср. зложили в марках: Е. Тураш [збірка на вечерниціх Нижанковичі] 767; Тураш Е. 20; Громада Дрогоїв з представлення 1690; Ученики гімн. [9/2] 1000; Пащак [решта з такс] 20; І. Борис [з нагоди платности свого векселя] 600; Адвокати і Лікарі [через п. Загайкевича] 1770; Тишинська і др. учит. семін. з нагоди вінчання п. Гамерської 200; Ученики гімн. 449; Пов. Комітет Р. Ш. в Мостисках [через п. суддю Колодія Олекс.] 8000; Карманська 455.

На пресовий фонд «Укр. Гол.» зложили: о. Венгринович Соколик 100 м; М. Качмар Трійчиці 20 м; Дуда 50 м; о. Ардан В. 100 м; В. Шведюк 50 м; о. Каранович 100 м; І. Гринишин 50 м; Дм. Сайко 25 м; І. Суровецький 10 м. — Через Адм. «Укр. Гол.» надіслали: на Рідну Школу Яким Галиняк 200 м; Рекшин 20 м; о. Стефанко Ол. 300 м [збірка в Гладшіві]; о. Поскіра Брусло 500 від драм. круж. і 250 з коляди, Дуда 50 м; для акад. за гран. о. Поскіра 250 м з коляди, Ф. Вовчук 50 м; Дуда 25 м; для інтернованих Дуда 25 м.

На Рідну Школу у Львові зложили: Господарі села Заздрости 300 м; хлопці 200 м, дівчата 100 м.

Виказ жертв зі збірок грошей і харчів на бурсу Товариства «Союз Українок». Ліста ч. 1.

ворогів пошану за хрустальну чистоту своєї душі правоту і клясичний свій супокій.

Коли одзек показалося, що не дивлячись на всі зусилля буковинська угодова політика ніяк не дається звести в одно русло з Левком Бачинським, Будзиновським, Старухом, Петрицьким і и. і наш клуб мусів поділитися на два клуби то Романчук, що мав завжди на оці цілість українського народу, передав управу клубу — Костеві Левицькому.

Ми вшанували нашого першого незабутного голову бронзовим бюстом, що мав нам і всім будучим нашим парламентарним наслідникам світити прикладом чистоти та непорочности серця, любови до свого народу і високого патріотичного ума.

Та крашу від цього вшану здобув собі сам сідоглавий наш голова в серцю всего нашого народу. Коли сьогодні посеред страшної руїни від Сяну по Збруч переймає нас одна думка «витривати» в однім національнім незаломлюючимся фронті, то увесь Нарід у ці 80-літні роковини Романчука з подякою скаже: «Це Твоя заслуга, Сідоглавий Старче», — а він з достоїнством і з скромністю може відповісти: «Так — magna pars fui!»

(Невропа) села Гійсько і Новосілки 200 м. Л. ч. 2. (Юрків) с. Корниці 330 м, 20 кор. Л. ч. 3. (Гоек, Древно, Михайлівна) Баконичі, Болоне 2500 м. Л. ч. 4. (Гінка) с. Горавць 632 м. Л. ч. 5. (Костек) с. Нове село 50 м. Л. ч. 6. (Слонська) Борисів, Грушів 1420 м. Л. ч. 7. (Глембоцька) Ніжанковичі, Серекізіці 2307 м. 475 кг. бульби, 14 кг. пшениці, 4 кг. муки, 40 яєць. Л. ч. 8. (Древко, Чебеняк) Кругель великий і малий, Пралківці 683 м. Л. ч. 9. (Продивус, Онишкевич) нічо. Л. ч. 10. (Наконечна) Святе, Малковичі 300 м, 40 кг жита, 26 кг ячменю, 4 кг пшениці, 3 1/2 фасолі 75 кг бульби, 31 яєць. Л. ч. 11. (Сміликевич) Медичькі Халупки 270 м, 20 кг пшениці, 19 кг жита, 14 кг ячменю, 153 кг бульби, 3 1/2 кг цебулі, 3 гол. капусти. Л. ч. 12 [Трухан] Германовичі 315 м, Л. ч. 13 [Кочеркевич] Негрибка нічо. Л. ч. 14. [Городецькі, Дідич, Савка] Малотів 763 м. Л. ч. [Лодинська] Годня 328 м, 100 кг бульби, 50 кг жита і ячменю. Л. ч. 16. [Федев] Міжвиньєць нічо. Л. ч. 17. [Лінгард] 100 м, Л. ч. 18 і ч. 27 [Квасниця, Кузьмич] Сілець, Яксманічі, Яксманічі, Селиска нічо. Л. ч. 19 вислано о. Залевському Журавця нічо. Л. ч. 20. вислано о. Миколайчукowi Торки 66 кг бульби, 16 кг ячменю, 16 кг фасолі. Л. ч. 21 і 22 вислано о. Кункевичови Буців, нічо. Л. ч. 23. вислано о. Борневичеви Дрогоїв 350 м. Л. ч. 24. вислано о. Михайловому Вапівці нічо. Л. ч. 25. вислано о. Райнеровичови 1 1/2 кг фасолі. Л. ч. 26. вислано о. Хилякови, Хиринка нічо.

Податок від вікон: Л. ч. 1. [Куникова] 353 м. Л. ч. 2. [Адамська] 158 м. Л. ч. 4. [Кульчицька] 448 м. Урядники Дирекції Скарбу місто вінца на домовину бл. п. Глембоцького 485 м, гофр. Кочеркевич місячний даток 50 м. Марійка і Ромцьо Мацюрка, ялинка 100 м.

Союз Українок рішив з початком шкільного року утворити бурсу для найбільшійших дівчат, для сиріт по поляглих в бою за Україну. Однак брак мешкання, який дався відчутти всім, став головною перешкодою в отворенню тої бурси у власнім заряді. Ту прийшов нам в поміч Дівочий Інститут, котрий дав приміщення в своїй хаті на сей шкільний рік. Удержання хоч невеликого числа дітей в теперішніх часах дуже тяжке, тому Товариство віднеслось до Громадянства з прошенням датків на ту ціль. — Всім жертводавцям і тим, котрі займались збіркою складає Виділ сердечне Спаси-Біг.

Краєвий Господарсько-Молочарський Союз в Стрию, знаходиться в обнови так власної Централі, як також своїх союзних спілок. На надзвичайних загальних Зборах, дня 24. лютого п. р. доповнено Надзірну Раду і вибрано нову Дирекцію, яка отсею дорогою звертаєсь до всіх людей доброї волі, що цікавляться і прихильниками нашого економічного відродження, а в особенности молочарства, щоби зволюли надіслати до Кр. молочарського Союзу в Стрию всякі дані, які в лише їм відомі о стані молочарень, а головню, чи в даній місцевості-молочарні є ще члени її Дирекції, Надд. Ради, і котрі, чи є які машини а бодай їх части і які, чи суть вигляди на віднову молочарні, які в щирійшій і чільнійшій люди так серед інтелігентів, як і селян, яо яких в цій справі можнабися звернути і т. п. Та чи в якій місцевості, в котрій вще не було молочарні нема користних абставин до її оснування.

† **Йоан Войтович** Архієкон гр. кат. катедр. Консistorії, помер д. 4. марта в 80. році життя. Похорон відбувся д. 7. марта. — В. Й. П.

Пам'ятайте про пресовий фонд „Укр. Голосу!“

НА ДІСЛА НЕ.

Пошукую панночки до двох дітей, П. вид III. нар. Зголошення з поданням у словій на адресу: *Копистянська, Скородне п. Лютовиска*

Абсолютент гімназії шукає лекції із клас низш. гім., виділ. і народ. Зголошення слати з поданням умовин на адрес: *М. Бойчук в Камініні, п. Тисьменичани пов. Надвірна.*

Адвокат і оборонець в карних справах
Др. РОМАН СЕКЕЛА

веде канцелярію в Перемишлі при вул. **Фредри ч. 6. партер.** поперечна з ринку до лат. катедри

Д. Кравт — **дентист-технік,** — **заприсяжений знавець судовий**

в Перемишлі, Міцкевича ч. 3. — Виконує всі роботи в золоті, кавчуку і порцеляні по уміркованих цінах.

„ДЯДЬКО ТАРАС“ діточий сценічний — образець з життя Шевченка на 1 дію.

Наклад видавництва „Діточий Театр“ — Ціна 15 м.

Головний склад: *Гр. Гануляк, Львів Куркова 10.* — Цей образець можуть представляти діти на сцені в часі Шевченківських обходів. —

Видає і за редакцію відвічає: **Др. Володимир Загайський.**

ПОЗІР!

НА ЧАСІ!
З нагоди 60-літньої річниці смерті
Т. ШЕВЧЕНКА

Канцелярія Т-ва „Просвіта“ у Львові Ринок 10/II. поручає яко взірцеві реферати до відчитів і концертних промов нововидану книжку:

„Тарас Шевченко“,

в яку увійшли реферати: проф. **МИХАИЛА ГАЛУЩИНСЬКОГО** і проф. **ВОЛОДИМИРА РАДЗИКЕВИЧА** в ціні **30 Мк.**

Крім сего лоручає Канцелярія

Кобзар Т. Шевченка

в двох томах („Русьна Письменність“)

в гарнім передвоєннім переплеті в ціні **по 150 мк.** за том, в брош. вид. по 100 мк. за том.

Популярні книжечки про Т. Шевченка в дуже дешевій ціні:

„ШЕВЧЕНКОВІ ТВОРИ“ ціна . 8 мк.
„ПРО ШЕВЧЕНКІВ КОБЗАР“ (Б. Лепкого) 20 „
„ПРО ЖИТТЯ Т. ШЕВЧЕНКА“ (Д. Лукіяновича) . 8 „

Для хорів партитура: **„Іван Гус“** до слів **Т. Шевченка** музика **М. ЛИСЕНКА** з супроводом форт. — ціна 50 мк. Гарний портрет **Т. Шевченка** формату 37x42 — роботи **Ф. КРАСИЦЬКОГО** в ціні по 40 мк.

Пригадується, що на складі в Тов-і „Просвіта“, Львів Ринок 10. в **22 томи „Українського Письменства“** („Руської Письменности“) в передвоєннім переплеті по 1.0 мк. за том.

Замовляйте бо запао вичерпується!

На вичерпання вже одинокий найбільший український **Народній Календар „Просвіти“**

на 1921 рік

з літературною збіркою п. н. **„На рїках вавилонських“** по ціні 15 мк.

Вже вийшли нові книжки:

„ПРОСВІТА до УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ“

збір статей на пекучі сучасні просвітно-організаційні теми з нагоди свята „Просвіти“ — в ціні 40 мк.

„СМЕРТНЕ ЗІЛЛЯ“, історичне оповідання А. Лотоцького з 1189 р. з часів боротьби о галицьку землю в ціні 40 мк.

Замовлення гроші слати на адресу: **„Тов-о Просвіта“, Львів, Ринок ч. 10.** На порто й опакування долучати **10 м.** — на 5 кг. пачку **25 м.**

Товариство з обмеженою порукою

„РИЗНИЦЯ“

в Самборі

приймає замовлення на дзвони з теперішнього і передвоєнного бронзу. Дзвони гармонійні, чисті, з найліпшої передвоєнної німецької фабрики.

За якість дзвонів гварантуємо. Точні інформації даємо **Відвортною** поштою.

Звертатися під адресою:

— „Ризниця“ Самбір. —

Дирекція.

Плуги, борони, сівачки 15 рядкові, плужки до підгортання, плянети ручні і кінні, культиватори, улі американські, байца проти сніги має на складі і доставляє

Краєвий Союз господар. Спілок **Львів, Зіморевича ч. 20.**

Насіння конюшини, ярин, трав і цвітів продає

Краєвий Союз Господарських спілок Львів

— вул. Зіморевича ч. 20. —

Відділи в Перемишлі, Стрию і Коломиї.

Цінники висилаємо на жадання відвортною поштою.

„ВІДБУДОВА“

промислово-торговецька Спілка з обмеженою порукою

Львів, вул. Словацького ч. 14.

доставляє: ремісничі знаряди, рільнічі машини, знаряди і насіння, кінські підкови, цвяхи, січкальні, кухонне начиння, сокири, пилки, ваги, осі до возів, коси й серпи, плуги, цемент, папу і дахівку.

Має власний **ЗАЛІЗНИЙ СКЛЕП**

— при вул. Трибунальській ч. 1. —

Позір! П. Т. Господарі і млинарі!

Шлиї, нашильники, кантарі, ліци, шнури, ливни, гурти і паси та інші поворозничі вироби з найлучшого чистого прядива достарчує по найнижших цінах

Поворозничя майстерня
Селянської механічної Ткальні

„ПОЛОТНО“

спілки з обм. пор. у Львові, ул. Городецька 9. або бюро ул. Зіморевича 20 (в домі „Сільськ. Господаря“). Спішіть з замовленнями. При купні більшої кількості значний опуст. Також приймаєсь до виміни

Коноплі і лен

За коноплі і лен вимінюєсь (видаєсь) також готове полотно, цайги подвійної ширини, бархани другі матерії доброї якості.

Найнижші ціни Найліпша якість.

УКРАЇНСЬКА
ЩАДНИЦЯ

в Перемишлі,

— вул. **Ностюшка 3.** —

Приймає і виплачує щадничі вкладки щоденно з винятком неділь і українських свят в урядових годинах і опроцентує їх на 2%. (Вкладкові книжочки „Української Щадниці“ мають пупілярну обезпеку).

Уділює позички гіпотечні, вексельні і на підклад цінних паперів. Всяких інформацій і друків уділяє канцелярія інституції.

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ

парцеляційне товариство

„ЗЕМЛЯ“

у **Львові, Ринок ч. 43.**

Переводить парцеляції більших посілостей, інтабулює зараз купців за властателів куплених ними ґрунтів.

Має урядове уповажненне до парцеляції. Приймає гроші на вкладки щадничі. Дає інформації в справах парцеляційних.

Бляха поцинкована

Цемент і шмір бочками

доставляє

КРАЄВИЙ СОЮЗ ГОСПОДАРСЬКИХ СПІЛОК **Львів, ул. Зіморевича ч. 20.**

Товариство кредитове

Народний Дім
в **ДОВОРОМІЛІ**

уділяє позичок під догідними умовинами і на підклад торговий.

Дерево соснове, смерекове і ґонті продає вагоново

Спілка господарсько-торговецька — в **ДОВОРОМІЛІ.** —

З друкарні Кюлера і Сина в Перемишлі.